

Ingegerd Johansson
- 50 år i missionens tjänst
Genom Ingegerds "änke-
projekt" har Monica fått ett
riktigt hus att bo i.

**Restoration Center sträcker
ut hjälpande händer**

**Digital Smålandskonferens
sändes på Kanal 10**

Hemsida
www.trosnistan.se

E-mail
info@trosnistan.se

Telefon
0278 - 130 10

Adress
Edelsbergsvägen 7
821 34 Bollnäs

Öppettider:
Månd - Torsd 9:00 - 16:00
(Lunchstängt 12:00-13:00)
Fred 9:00 - 13:00

Plus / Bankgiro
Bg 900-2718 (OCR)
Bg 900 - 7378
Pg 90 07 37-8
Swish 9007378

Trosnisten Misjon
Postboks 77
N - 2035 Holter
Norge

Tidningen Trons Gnista
Organ för
Trosnistan Mission
Betelförsamlingen, Runemo
Ansvarig Utgivare / Redaktör
Göran Duveskog

Medarbetare
Veronika Bodén
Siv Sandsgård
Curt Johansson
David Duveskog

Omslagsfoto:
Curt Johansson

Tidningen utges med 4 nr/år
Prenumerationsavgift: 120 kr.

Trosnistan
Förbönstjänst

Varje torsdag morgon
är det förbön på Trosnistan.

Har du ett speciellt böneämne
eller önskar en böneduk,
skriv till be@trosnistan.se

LEDARE

Gudagivna tillfällen

Det är en fascinerande tanke att Gud ger oss speciella tillfällen till tjänst i sitt rike på olika sätt, både som församlingar och individer. Det står i Ef. 5:16 – *"Och tagen väl i akt vart lägligt tillfälle. Ty tiden är ond."* (1917).

Jag glömmer inte den 11 november 1968, då vi samlades i Bollnäs och bildade vår första missionsstyrelse. Min svärfar Sigvard Andersson valdes som ordförande och jag valdes som sekreterare. Gud hade gett oss 'ett lägligt tillfälle' att gå in i det stora missionsuppdraget. Vi hade ingen aning om vad detta skulle leda till.

Gud hade plötsligt öppnat en dörr för oss i sydvästra Kenya, där missionär Bengt Sundh hade startat ett litet pionjärbete. 1970 fick jag möjlighet att tillsammans med min familj resa ut till denna plats och fortsätta det nystartade pionjärbetet.

Trots många prövningar och svårigheter så fick vi se ett underbart Guds verk växa fram. Församlingar planterades, nödlidande människor fick hjälp och skolor byggdes.

Under kommande år reste många missionärer och missionsarbetare ut och gjorde fina insatser. Idag är detta område helt förvandlat.

Ibland förstår vi inte hur viktigt det är att ta vara på de lägliga tillfällen som Gud ger oss. Jag tror nämligen att varje människa får sådana tillfällen under livets gång. Frågan är bara om vi tar vara på de möjligheter Gud ger oss till tjänst i sitt rike.

Vi lever förvisso i en 'ond tid', och det kan vara lätt att gripas av hopplöshet, uppgivenhet och handlingsförlamning. Men mitt i allt kaos i vår värld, verkar Gud och kallar människor till samarbete med sig själv.

Du kan vara fullt viss om att han kommer att genomföra sina planer och sitt rådslut framgångsrikt, trots all ondska och allt mörker.

Vi som står i ledningen för Trosnistan mission tror att vi ska få vara med om nya segrar för Guds rike, och att vi i en tid av mycket nöd och svårigheter ska få göra många nya hjälpsatser.

Jag vill slutligen rikta ETT STORT TACK till alla trogna förebedjare och understödjare.

”
Men mitt i
allt kaos,
verkar Gud!

Curt Johansson

BLI HJÄRTEFADDER!

Som hjärtefadder är du med i Trosnistan
arbete och gör hjälpsatser varje månad
bland utsatta barn, ungdomar och kvinnor.

Kontakta Trosnistan idag!
info@trosnistan.se / 0278-13010

Bankgiro 900-7378 Swish 900 7378
Märk gåvan "hjärtegåva"

DIREKT

från mitt hjärta

Mardrömmen på flygplatsen

Jag stod på Arlanda flygplats och skulle på en resa. Jag hade ett bagage att lämna in och ett handbagage.

Som alltid kände jag mig lite nervös och undrade om jag missat något viktigt. Flera vänner var med, så jag var inte ensam att resa.

Jag hade lämnat mitt större bagage vid biljettutskrifterna och rusat vidare när jag upptäckte missen.

Jag bad några vänner passa handbagaget medan jag sprang tillbaka för att hämta mitt andra bagage.

Nu var det borta. Aj då.

Jag gick tillbaka för att ta handbagaget men vännerna var borta och så var även mitt handbagage.

Incheckningen skulle just stänga - skulle

jag missa resan? Jag förklarade situationen, att jag måste bara ha med mitt bagage.

-Har du passet? frågade dom.

Visst det låg i bakfickan.

-Du måste bestämma dig nu. Antingen blir du kvar eller så följer du med.

Men alla mina viktiga saker jag packat, jag kan väl inte bara lämna det...

Resan var viktigare. Jag åkte, helt utan bagage. Passet gällde och det var viktigast. Då vaknade jag.

En gång skall vi alla göra vårt livs viktigaste resa. Vi får inget ta med oss på den resan som är vår sista.

Men passet är väl med? Det räcker ändå fram. Vi ses.

David Duveskog

Vid upprättande av Testamente Tänk på Trosnistan mission

Det är en underbar möjlighet, att en människas ägodelar kan bli till välsignelse även efter att detta jordeliv tagit slut.

Vid flera tillfällen har just testamenten till Trosnistan Mission haft en avgörande betydelse för vårt stora arbete.

Du är alltid välkommen att kontakta oss på telefon 0278-13010 eller skicka ett mail till david@trosnistan.se om det är något du undrar över. Vi kan hjälpa dig med formulär och råd.

(Den som önskar kan skriva sitt Testamente allmänt till Trosnistan Mission eller rikta det till en verksamhet, eller ett land i Trosnistan man särskilt känner för.)

NOTISER

från när
och fjärran

Besök i Afrika

David Duveskog planerar att besöka Afrika i slutet av november. Han ska delta i en kyrkinvigning i Pallisa, Uganda samt i Burundis huvudstad Bujumbura. Ett kortare besök för en konferens i Rwanda planeras också.

Även Göran reser i slutet av november till Etiopien, Rwanda, Kongo och Burundi där kampanjer, konferenser och kyrkinvigningar planeras.

Under det gångna året har många kyrkor byggts och församlingar har fått hjälp med takläggning. På några platser har det byggts kristna center som ska tjäna ett större område.

I samband med några kyrkinvigningar hålls även konferenser. I Etiopien har vår medarbetare Derrese Lakew startat en församling i Addis Abeba som ska besökas. Det blir även besök av projekt och samtal om missionens hjälpsatser.

Bed för dessa missionsresor.

Yngvar Andersen, Tg Norge kommer också att besöka Kenya och Tanzania för möten under November.

Ingegerd Johansson

50 år med missionärsliv och resor till Afrika

Text: Ingegerd har intervjuats av Göran Duveskog
Foto: Privat, Tgs arkiv

Medan syrsorna spelade och hyenorna tjöt i dalen runt Komotobo pumpade Ingegerd fotogenlamporna.

Vid sjutiden på kvällen färgades himlen röd och några minuter senare var det helt svart ute. Ingegerd berättar om några minnen från sina 50 år i missionens tjänst i Afrika.

Ingegerd var 22 år, när hon 1970 reste ut med sin man Curt till Kenya. De hade sina tre barn med sig, Helen och Marie samt Mikael som var en liten bebis. Med på resan var också Anna-Britt, numera Duveskog. Under deras första period, var även Carin Duveskog där under sex månader.

Ingegerd berättar från sitt perspektiv

Efter att ha avskilts som missionärer på den första Smålandskonferensen på Do-estorps gård 1970 så reste familjen ut till Kenya. Bengt och Eila Sund mötte på flygplatsen och första natten spenderades i Nairobi. Dagen därpå reste de med bil den 45 mil långa vägen till Komotobo, ofta på mycket dåliga vägar. Ingegerd berättar att de var 13 personer som packade ihop sig i en Ford Taunus.

I framsätet satt Bengt och Eila med ett barn. I baksätet satt Ingegerd med Mikael i knäet, samt Curt, Anna-Britt och Bengts mamma Karin. Bak i combibilen satt de övriga barnen och väskorna låg på takräcket. Med så många i bilen var det molniga vädret en välsignelse.

Till Komotobo, som ligger i sydvästra hörnet av Kenya i kuriastammen kom man på kvällen, när det mörknade. Där hade Bengt byggt upp ett hus och där skulle nu alla 13 inkvarteras. Eila berättade att en orm precis hade tagit sig in i badrummet och ömsat skinn. Man visste inte hur den tog sig in och om den hade försvunnit ut. Ingegerd kände sig rädd då hon på natten skulle upp och koka välling till Mikael.

En dörr som Gud öppnat

Efter några dagar påbörjade familjen Bengt Sundh sin hemresa från Kenya. Bengt hade något år tidigare besökt nuvarande Betelförsamlingen, som då hette Maranata och en missionsstyrelse hade bildats och man hade beslutat att ta över ansvaret för arbetet i detta hörn av Kenya. Curt hade även gjort en kortare resa dit i

slutet på 60 talet och då han själv bar på en missionärskallelse var han övertygad om att detta var en dörr som Gud öppnat och var nu glad över att han fick med sig familjen i detta missionsäventyr.

Sjukdomar

Ibland fick familjen kämpa med malaria och olika tropiska sjukdomar. Komotobo låg ju i ett avlägset hörn av Kenya. För att fylla på matförrådet måste man resa ca 10 mil till Kisii. Men en liten klinik fanns på missionen där dr Obedia arbetade och tusentals fick hjälp genom denna klinik som sedan byggdes ut till en lite modernare hälsocentral. Senare byggdes med bidrag från SIDA både barnavårdscentral, BB, barnhem, skolor, med mera. Men de första åren var allt ganska primitivt.

Från sin "minnesbank" berättar Ingegerd hur Curt blev svårt sjuk i malaria hösten 1971. Ingegerd, Anna-Britt och Carin gick in i bön och fasta. Curt ville inte ta någon medicin då han menade att Gud skulle bota honom. Men malarian var svår och till slut kom missionens dr Obedia och gav medicin. Bönerna och medicinen verkade och Curt blev bättre.

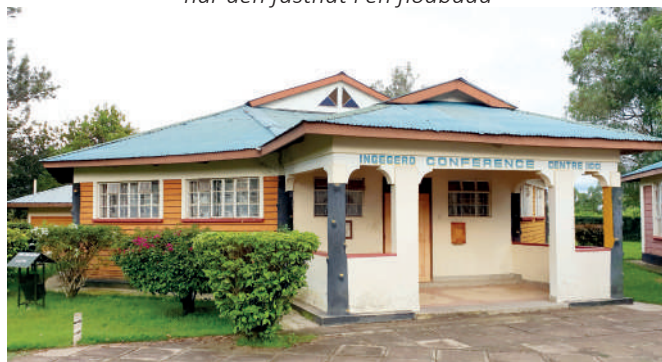
Curt & Ingegerd tillsammans med barnen, samt Anna-Britt och Carin vid Ekvatorn.

Familjen Johansson får hjälp att få loss bilen när den fastnat i en flodbädd

*Pelle och hans fru Monica.
Pelle räddades till livet av Ingegerd & Curt, som litet barn.*

I Migori har "Ingegerds Conference Centre", byggt för att hedra hennes långa insats. Här hålls kurser och konferenser.

Äventyrliga resor

Det blev många äventyrliga resor i bushen för den unga missionärsfamiljen. Vid ett tillfälle parkerade de bilen invid en uttorkad flodbädd. De gick till fots över flodbädden, men under det långa mötet föll regnet och vattnet började forsa genom flodbädden. När familjen Johansson skulle tillbaka fick de infödda bära dom på sina ryggar. Ingegerd minns hur orolig hon var att någon skulle tappa något av barnen i den stridströmmen.

Vid ett annat tillfälle hade Curt kört över en uttorkad flod med bilen, men när de skulle tillbaka hade regnet kommit och vattnet steg i floden. Curt bedömde att det var ganska grunt och bestämde sig för att ta fart och köra genom vattnet. Men bilen fastnade mitt ute i floden och vattnet steg och flöt in i bilen där familjen satt. Men man fick upp dörrarna och vadade upp på andra sidan. Afrikaner kom fram ur bushen och knuffade upp bilen. Curt satte sig bakom ratten, bad en bön, bilen startade och de kunde ta sig hem till Komotobo.

Vi har inte kommit för att dö

Ingegerd berättar från en dramatisk resa i januari 2008. Etniska konflikter hade brutit ut i Kenya, landet stod på randen till ett riktigt inbördeskrig. Grymma hämndaktioner utspelades. KLM flyget ut till Kenya var nästan tomt på folk, men Curt och Ingegerd var med på planet.

Väl framme i Nairobi blev det bestämt att de skulle flyga med ett litet MAF plan, direkt till Migoris lilla landningsbana. Vägarna var osäkra. Bussar hade stoppats och flera hade dödats. På en väg hade man lagt ut avhuggna huvuden.

Hela Kenya stod på randen till ett blodigt krig. Skulle det bli som Rwanda på 90 talet? Trots detta reste alltså Curt och Ingegerd ut på denna dramatiska resa. Väl framme i Migori sa en orolig kvinna med tårarna rinnande utför kinderna: "Fantastiskt att ni har kommit för att dö med oss." "Nej", svarade Ingegerd, "vi har inte kommit för att dö. Det ska bli bra igen."

I kyrkorna bad man för sitt land och politiker kom någorlunda överens och det dramatiska läget lugnade ner sig.

Pelle

Ingegerd berättar om en händelse på 70 talet. Curt och Ingegerd var på möte i Luo stammen.

En äldre kvinna kom fram och bad om förbön för ett litet barn. Barnet var mager och Curt och Ingegerd förstod, att här behövs mer än bön. De bestämde sig att ta det svårt undernärda barnet med sig hem till missionen. De gav den lilla pojken namnet Pelle.

En dag när Ingegerd skulle byta blöja på Pelle så fanns där 20 långa vita maskar i blöjan. Pelles liv räddades och de har sedan kunnat följa hans liv.

Han gifte sig och fick barn. Ingegerd och Curt hjälpte honom så han kunde köpa en ox och en plog. Tyvärr fick han senare en leversjukdom och dog. Nu fanns änkan kvar där med sina tre små barn.

Ingegerd startade ett projekt för att hjälpa några särskilt utsatta änkor med bostäder. Och Pelles änka fick hjälp att bygga ett hus (se bild på framsidan). Hon

Fortsättning på sidan 12

Nej,
Vi har inte
kommit för
att dö!

RESTORATION CENTER

- Där tårar vänds till glädje

Text och foto: Anastasia Bulambo

Under de senaste två åren har vårt arbete haft stor inverkan på människors liv i vårt närområde. Restoration Center har blivit en plats dit människor kan komma och finna tröst under denna svåra tid. Många kvinnor har under inbördeskriget utsatts för våldtäkter och misshandel. När familjer, grannar och andra i samhället har tagit avstånd från dessa kvinnor har Restoration Center funnits för dem. Förutom att kvinnorna får tillbaka hälsan har vi även erbjudit dem utbildning inom sömnad, att väva korgar, samt litteratur och dator, för att de ska få tillbaka sitt människovärde och kunna försörja sig.

Hjälp till familjer

Sedan april 2020 då coronaviruset började bryta ut, har vi kunnat hjälpa mer än 2000 familjer som drabbades av svält. Matpaketen till familjerna har gjort det möjligt för dem att överleva. På det andliga planet har vi upplevt en stor ökning av gudstjänstbesökare på söndagarna och numera är vi i genomsnitt 140 personer.

Hjälp till barnen

Marken runt vårt närsamhälle har förstörts av sjukdom och är inte odlingsbar. Då 95% av vårt folk är beroende av jordbruket har många drabbats av hungersnöd och ca 70% av våra barn har drabbats av kwashiorkor – en allvarlig proteinbrist.

Restoration Center startade därför ett program för att hjälpa barnen till en bättre hälsa. Tack vare att så många har hjälpt till, har cirka 450 barn kunnat få bland annat gröt och mjölk. Vi tror att hjälpen har en positiv inverkan på deras hälsa.

Lokalpolitikerna är stolta och tacksamma över hjälpen som vi förmedlar för att lindra hungersnöd och kwashiorkor. Vi ser dock att det är mycket kvar att göra för att våra barn ska få riktigt bra hälsa. Barn som är sjuka med kwashiorkor har kommit gråtande till oss och bett om hjälp. Eftersom de lider så mycket har vi lovat att hjälpa dem. Ryktena om vår hjälp sprids vilket ger vårt centrum en viktig plats i samhället.

Sifa Cynthia Aline

När rebeller kom för att plundra deras by, mötte de hennes far och mor och dödade dem. Rebeller brände ner hus och plundrade allt.

Sifa var i bushen för att leta efter ved men när hon hörde om läget i byn sprang hon tillbaka till sitt hem för att se vad som hände. På vägen mötte hon tre rebeller som våldtog henne och lämnade henne i ett kritiskt tillstånd.

Människor som fann henne, tog henne till sjukhuset där hon fick behandling. När hon kände sig bättre, bestämde hon sig för att återvända till sin by men tyvärr ville ingen ha henne där på grund av hennes situation.

Hon hörde talas om Restoration center och hon kom gråtande till oss och förklarade vad som hade hänt.

Här har hennes hälsa förbättrats efter ytterligare behandling på sjukhus och snart ska hon börja skolan. Hennes tårar har verkligen förvandlats till glädje och hon berättade att hon glömt all smärta hon har genomgått.

Elie Mudumbi

Elie kom en dag till restaurationscentret med tårar i ögonen. Hans pappa bryr sig inte om familjen utan använder alla pengar han kommer över till öl i stället för att betala skolvgifter. Hans pappa har ofta tagit familjens kläder för att bekosta sin alkoholkonsumtion. Förra gången hade pappan sålt sin frus kläder för att betala alkoholen.

Elie berättade vidare: *”Mat är ett stort problem för oss eftersom vår pappa inte bryr sig om någon i huset”.*

Elie har en lillasyster, Aline som är 4 år. De lever i en mycket svår situation och måste tigga för att få mat. Den lilla affär Elies mamma hade, tog deras pappa för att bekosta sitt alkoholberoende.

Vi hade medlidande med dem och vi har tillåtit dem att komma och äta dagligen eftersom pappan inte bryr sig om deras framtid.

Elie har också fått börja skolan, tack vare Trosnistsans Mission.

Vi vill återigen säga vårt tack till Trosnistsans Mission. Med er hjälp har vi fått se många människor få livet upprättad här i Kongo, särskilt vid Restoration Center.

Många kvinnor har gynnats av utbildning och de mår nu bättre i sina samhällen. De har fått sitt människovärde tillbaka och de benämns inte längre som 'våldtagna kvinnor' utan som 'kvinnor som medför förändring i samhället'.

Många familjer har drabbats av hungersnöd och ca 70% barnen har drabbats av kwashiorkor – en allvarlig protein-undernäring.

Mer än 2000 familjer har fått hjälp sedan Corona bröt ut. För att förstärka barnens hälsa har dessutom 450 barn ingått i ett speciellt matprojekt.

Sifa, en ung kvinna som våldtagits av rebeller har fått upprättelse på Restoration Center och kan återigen känna glädje.

Elie kom till Restoration Center med tårar i ögonen och ville ha hjälp till mat och skolgång. Hans far är alkoholiserad och bryr sig inte om familjen.

Israel, tidens tecken och Jesu återkomst

Israelhelg på Trunnagården, Orsa
24 – 26 september
Daniel Viklund och Göran Duveskog

Centrumkyrkan, Lammhult
2-3 oktober
Lördag 16.00, 18.00. Söndag 10.00

Pingstkyrkan, Vrigstad
3 oktober 16.00
Tillsammans med Israels vänner

Pingstkyrkan, Smålandstenar
9–10 oktober
Lördag 16.00, 18.00. Söndag 10.00

Centrumkyrkan, Kinnarp
10 oktober 16.00, 18.00

Höstkonferens med Trosnistan team
13–17 oktober

Israel
21-31 oktober

Missionsresa till Afrika
18 – 30 november

Bed gärna för mötena!

Varmt Tack
till Er alla som hedrat
minnet av vår älskade
Lennart Guldstrand.

Tack
för blommor, minnesgåvor och
omtanke med värmande ord.

Marianne Guldstrand med familj

DIGITAL

Smålands

Så hade vi till slut inget annat val än att än en gång avboka konferensen på Rallingsåsgården. Men så fick vi än en gång möjlighet att köra live via kanal 10.

Förmiddagen då Curt Johansson predikade och en helkväll från vår församlingskyrka, Betel. Kyrkan som ofta numera fått fungera som vår studio och en plattform att nå ut. Göran brukar uppmuntra med att säga att vi skall tänka oss ett fullsatt Globen. Kanske när vi så många eller kanske ännu fler.

GertOve Liw och David Duveskog fick uppdraget att vara konferencierer. På programmet stod många olika moment. Duktiga förkunnare som skulle få några minuter vardera. Inslag från missionsfältet med film och intervjuer. Emilia Lindberg och Pontus J Back som sångare. Ja, ett omväxlande program.

En kort appell hölls till förmån för nödens barn. Resultatet var glädjande.

En kortare intervju med Emilia gjordes av GertOve där Emilia berättade vad Betelförsamlingen och Trosnistan betytt för henne under unga år. Här gjorde hon starka upplevelser som följt henne inte minst under senare års mötesturnéer där hon nått skaror av människor.

Pontus fick i programmet berätta om hur han blev övergiven av far och mor som liten. Rotlös och rastlös växte han upp i ett fosterhem.

Ett gott hem men dom kunde inte tygla den unga pojken. Spriten kom in tidigt och när sedan rockturnéer öppnade sig blev livet till slut allt annat än vad han önskat sig.

Dödssjuk och vilsen fördes han till Jesus av en vän som aldrig gett upp hoppet.

konferens

På sjukhuset kom Jesus på besök och ett under skedde. Han tillfriskande. Nu far han land och rike runt och sjunger och vittnar om Jesus. Berättelsen rymmer inte här på några rader men läs gärna hans bok.

Trosgnistarna är nu i sitt mest expansiva skede och når ut längre än någonsin. Omsättningen har ökat och nya givare kommer in och nya yngre medarbetare. Det är nåd. Ja, Guds stora nåd.

David Duveskog

Jesu återkomst

Min minipredikan handlade om "Jesu återkomst". Det är det kristna hoppet. Fyra tydliga tidstecken annonserar detta. Det ökade kontrollsamhället, naturkatastrofer, Israels upprättelse i modern tid och den världsvida väckelsen.

JESUS KOMMER SNART!

Göran Duveskog

Fruktbärande död

Vad är hemligheten till all tillväxt och utveckling i Guds rike? Vilka orsaker gör ett kristet liv och en kristen tjänst fruktbar? Jesus ger oss svaret i Joh. 12:24 – "Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör bär det rik frukt."

Alltför många vetekorn ligger bara på loggen och ser torra och fina ut, men de bär ingen frukt. Det är först när de sås ut i jorden som de blir fruktbarande.

Idag behövs en skara människor i vårt land, som på nytt grips av Guds Ande och är villiga att ge sina liv i hängiven tjänst – vetekorn som är villiga att dö från sitt eget för att i stället förverkliga Guds planer och tankar i sina liv.

Curt Johansson

Uppdraget

Vi behöver den Helige Ande för den kallelse och uppdrag som vi har fått.

Det är inte så att Gud ger ett uppdrag och sedan får vi försöka så gott vi kan.

Jesus sa att när den Helige Ande kommer över oss, får vi kraft att vara de vittnen som Herren har kallat oss till. (Apg 1:8).

I den kraften finns förmåga, frimodighet och mirakler i den Helige Ande.

Susanne Renkel

Det är nåd

Guds största gåva, evigt liv genom Jesus Kristus kan inte förtjänas på något sätt.

Det är av nåd genom tro (Ef 2:8f) vi får ta emot. Alltså ingenting vi kan förtjäna på något sätt.

Så är det med allt vi tar emot från Gud-Andens dop, helande, befrielse m.m.

Vi kan inte förtjäna det på något sätt, men Han vill ge oss allt detta av Nåd genom tro.

Tord Renkel

Coronapandemin drabbar miljoner

Kriget mot detta virus är inte över än. Konsekvenserna av stora nedstängningar har drabbat miljontals människor, och ofta är det barnen som drabbas hårdast.

Trosgnistans hjälpsatser fortsätter. Varje månad skickas hjälp till de drabbade.

Utöver detta har flera av våra systerkyrkor drabbats av översvämningar, vulkanutbrott, arbetslöshet, hungersnöd samt etniska konflikter då många drivits på flykten.

Hjälp oss hjälpa fler!

Skicka din gåva till Trosgnistans mission
BG / Swish 900 7378

Märk gåvan "Corona hjälp"

Hjälpen består främst av matpaket, men ibland även medicin och hjälp till självhjälp - hjälp att starta en liten affär (business), m m.

6 - 10 juli 2022
Med reservation för ev. restriktioner

Smålands- konferensen

Anmälningar tas emot efter 15 mars 2022
www.smalandskonferensen.se

Medarbetare sökes till halvtidstjänst

Arbetsuppgifter består av kontorsarbete
med bl a fadderbarnshantering, telefon.
Goda kunskaper i engelska är nödvändigt.

En fördel om du också vill vara med i vårt teknik-
team med inspelning för tv och sociala medier.
Lön enligt överenskommelse.

Vid intresse kontakta David Duveskog.
david@trosgnistan.se 0278-13010

Mirakel i Guds för

Unga, nygifta med många drömmar för framtiden. Så började vår underbara, eller kanske inte så underbara – men lärorika resa tillsammans.

Vi var redan som unga överlätna att tjäna Gud, ungdomsledare och senare missionärer i Asien. Men livsresan blev inte precis som vi hade tänkt oss.

Fredrika

Tidigt i äktenskapet fick vi en dotter, Fredrika. Drömmarna för henne var många. Hon skulle sjunga i kyrkan, vara en evangelist och tjäna Gud. Medan hon låg i magen bad mamma Camilla att hon skulle vara en evangelist redan som barn.

"Fia", som hon även kallades, blev svårt sjuk vid 1,5 års ålder. Hon bar på en genetisk sjukdom som skulle ge henne cirka 7,5 år här på jorden. Hon skulle sakta men säkert bli sämre, förlamad och allvarligt funktionshindrad. Fia, vår lilla evangelist, spred äkta kärlek till sin omgivning. Var hon än befann sig talade Fia utan ord, men behövde någon som var hennes mun och fötter.

Vår lägenhet blev ett "bönehem", dörren alltid var öppen. Vi bad med Fias sjukhussäng mitt i vardagsrummet. Hon var med överallt. Vi bad för hennes helande, och det gick inte en dag utan att vi bar hennes liv inför Herren. Vi kände stort hopp för Fias liv, och det är just hoppet som sist lämnar en.

Men dagen kom då Fia blev så dålig att vi förstod, även om det många gånger hade varit liknande situationer, att hon var färdig för himlen. Gud förberedde oss och

finns plan oss

gav oss tid att bearbeta våra hjärtan den kvällen. Det kändes som Fia planerade vägen tillsammans med änglarna upp till himlen.

Vi pratade, grät och Camilla hörde sig själv säga högt: "Jesus, om Fia är klar för himlen så släpper vi taget."

Och i nästa stund hörde vi två djupa andetag, och Fias själ vandrade vidare. Kvar var ett tomt skal, en fin fridfull kropp. Den stunden fick oss att förstå: evigheten finns. Själens vandrar vidare, och en dag är det vår tur.

Efter Fias bortgång, blev vi plötsligt bara två igen. Hela vardagen förändrades. Det onormala var ju vårt normala, och nu var vi tvungna att lämna det onormala för det normala som ju inte var vårt normala. Vi hade levt med ett sjukt barn i 7,5 år med dygnet-runt-hjälp, och hade nu plötsligt – i vår tanke – ingen mening. Tystnaden blev så påtaglig. Vi måste hitta en ny mening med vårt liv.

Någon som behöver vår famn och kärlek.

Efter Fias död bestämde vi att åka till Indien som missionärer. Vi ville ge vår tid på jorden till andra. Det var ju det Fia lärde oss under livets högskola. När vi bodde i Indien var den eviga frågan: "Har ni barn?" "Jo, vi har en dotter i himlen", och vår livsberättelse blev ett dagligt vittnesbörd där.

Många undrade varför vi inte adopterade barn från Indien. För det första var det jättesvårt och dyrt, rent byråkratiskt. Och vi tänkte att om Gud har tänkt att vi

Familjen Halkola, Pappa Mika, Mamma Camilla, en liten ett-årig kille som familjen tar hand om, samt dottern Davina.

ska ha barn, är det någon som kommer till oss som behöver vår famn och kärlek.

En dag kom ett samtal från socialen. De hade fått våra kontaktuppgifter från ett par vänner, och de undrade om vi kan hjälpa dem att ta hand om ett litet övergivet barn – hon hade blivit lämnad på ett sjukhus i Sverige! Camilla hörde i sitt inre: "Camilla, du kommer väl ihåg vad du en gång lovade?"

Två timmar efter samtalet åkte vi till sjukhuset och mötte sjukhuspersonalen. En liten flicka bars till oss. En sekund – och våra liv förändrades. Vi fick hem Davina, som vi namngav henne. Och plötsligt satt vi hemma med en frid i våra hjärtan, Gud är med oss.

Precis innan Davinas 3-årsdag fick vi hennes adoptionsbeslut. Så Davina var babyn som behövde vår famn och kärlek.

Ibland behövs en smärta för att kunna uppleva glädje. Sjukdom, barnlöshet, besvikelse, inre smärta bärs på olika sätt, och lösningen kommer på ett sätt som Gud planerat. När vi förstår med vårt inre förstånd att Gud har allt under kon-

troll och låter oss vägledas av hans vilja, händer det mirakel utöver vårt förstånd. Men mirakel är inte alltid det vi tror. Det kan vara mer än så. Mirakel är livet. Att vi litar på Gud och hans plan i våra liv. Mirakel finns i Guds plan för oss.

Våra smärtor kan vändas till glädje i en utsträckning som bara Gud kan uträtta. Att ifrågasätta Gud i olika livssituationer, i vårt fall barnlösheten, tar kraft ifrån oss. Gud har all makt och han känner våra rötter som är i honom. Och vi kan känna Guds puls i de stunder då vi nästan inte känner vår egen puls. Gud har en plan för oss om vi låter planen leva i oss.

"Jag vill tacka dig, Herre, av hela mitt hjärta, vittna om alla dina under. Jag vill jubla av glädje över dig och lovsjunga ditt namn, du den Högste." Ps 9:2–3

Mikael & Camilla Halkola
Missionspastorspar i
Södertälje Internationella Kyrka

Artikeln har kortats ned av utrymmesskäl. Hela berättelsen finner du på www.trosnistan.se

Ingegerd Johansson

har varit företagsam och odlat upp sin "shamba" med sockerrör som hon säljer och på det sättet kan hon nu klara sig ekonomiskt.

Stor glädje och tacksamhet

På missionens årsmöte i juni bad Ingegerd om att bli entledigad från Trosnistan's styrelse med en önskan att fler yngre människor också ska engagera sig i detta arbete.

När Ingegerd ser tillbaka på dessa 50 år så känner hon en stor glädje och tacksamhet över den utveckling som varit i missionen. Alla vänner hon har fått. Änkor som fått hjälp. Kyrkor som har byggts. Pastorer som de fått hjälpa och träna och som nu leder det växande arbetet.

Ingegerd vill också förmedla ett stort tack till alla bidragsgivare som gjort arbetet möjligt. Ett särskilt tack till alla som hjälpt denna vision som legat så starkt på hennes eget hjärta, att hjälpa utsatta änkor med små barn.

När jag till sist frågar Ingegerd om det är något projekt som hon önskar hjälp till, så avslutar hon med orden: "Det är många fler änkor som behöver hjälp därute".

Hjälp till änkor i Kenya

Vill du ge en gåva till utsatta änkor med barn i Kenya så skicka din gåva till Trosnistan's på Bg eller Swish 900 7378. Märk gåvan "Änkor - Ingegerd"

Ingegerd med några av barnen på Lwala barnhem

Gör skillnad Bli faddar

För 250kr/månad hjälper du ett barn med mat, kläder och utbildning.

Men ditt fadderskap betyder mer än så!
Barnen känner sig värdefulla och älskade.

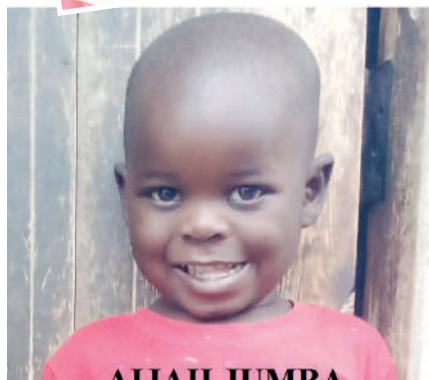
Ge ett barn chansen till en bättre framtid!

Skriv till info@trosnistan.se
eller ring 0278-13010.

Aliance, Rwanda

Aliance och hennes två syskon bor med mamman som är arbetslös. Pappan har dött. Hon går i andra klass och gillar att spela fotboll och springa på fritiden.

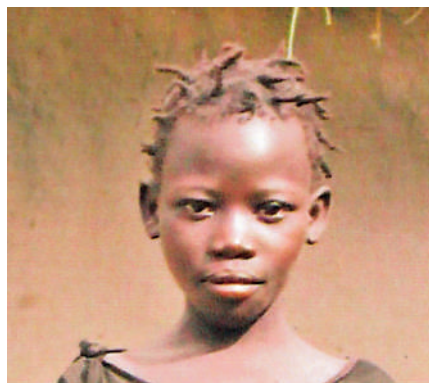
Aijah, Kenya

Aijah bor med mamma och mormor. Hans mamma är dagarbetare, vilket ger låg och ojämn inkomst. Under Corona restriktioner har det varit extra tufft då hon inte kunnat jobba alls.

Sathiya, Indien

Sathiya bor med sina föräldrar och sin blinda farmor. Pappan har arbete men inkomsten är mycket låg. Sathiya är en lugn tjej som gillar att leka med dockor.

Shella, Uganda

Shella bor med två bröder och föräldrar. Familjen är fattig och odlar till sin försörjning, men intäkterna är låga och ojämn. Shella hjälper till hemma med att laga mat och göra upp eld.

Francois, Kongo

Francois är en aktiv kille som går i tredje klass. På fritiden läser han gärna men leker också med sina kompisar. Hans föräldrar har dött så han bor hos sin faster i ett hus som de hyr.

Förvänta Mirakel på Trosnistan's Höstkonferens

Smålandskonferensen kunde inte hållas på Ralingsås i år heller på grund av pandemin och restriktionerna.

Vi har i stället beslutat att arrangera en HÖSTKONFERENS i vår kyrka. Vi har stor förväntan på denna vecka och jag tänker på en profetisk vision som Gunnar Sameland delade.

Vi hoppas att konferensen ska samla mycket folk. Restriktionerna har lättat och vi har placerat ut stolarna så att vi kan ta in upp emot 200 personer.

Vi ber till Gud att detta skall bli en vecka med en stark Gudsnärvaro där mycket händer i människors liv.

Denna gång är det Trosnistan's eget stora förkunnarteam som predikar, profeterar, ber för sjuka och gemensamt tjänar i Andens enhet och kraft. (Se annons sista sidan).

För många år sedan satt jag på plattformen i Folkets Hem Edsbyn, tillsammans med profeten och bibelläraren Gunnar Sameland. Det var ett gemensamt möte med Betel- och Smyrnaförsamlingarna.

Jag kan inte glömma när han vände sig till mig och delade en vision om hur många tjänstegåvor står tillsammans.

Han uttryckte det ungefär så här. *"Det är som om dom står i ett kraftfält tillsammans. Det är ingen betoning på en viss predikant, de tjänar övernaturligt i olika nådegåvor och förkunnelse. När någon har varit framme och predikat eller tjänat i gåvorna så kommer de åter in i något som liknar ett moln av Guds härlighet och någon annan träder fram och kanske har en uppenbarelse eller ett profetord. Under sker och Guds härlighet manifesteras."*

När vi har planerat för höstkonferensen så har Guds ande vid flera tillfällen påmint mig om detta samtal med Gunnar Sameland.

Bed för denna konferens, kom själv, i annonsen ser du olika boenden som du kan boka. Missa inte denna vecka.

Jag tror vi kommer att uppleva en vecka där ett gudomligt kraftfält omger oss. I vår församling har vi nu annonserat en bön och fastevecka. Vi tror att det röjer undan hinder och banar vägen för Guds kraft bland oss. Jesus lever, döden är besegrad. Anden är utgjuten. Allt är möjligt.

Tror du det, så säg Amen och gör vad du kan för att vara med denna vecka!

Göran Duveskog

Bild från Betels
Påskkonferens 2016.

storehouse
STOREHOUSE SWEDEN

Finns det någon större än en fängelsevakt?

Mitt namn är David Samson Ndaki och jag är 40 år. Jag föddes i Mwanza i norra Tanzania, som det sjunde barnet av tolv. Min pappa var alkoholiserad, så vi kunde inte gå i skolan, eftersom alla pengar gick till alkohol. Vi tillhörde de fattigaste i byn. Till slut skildes mamma och pappa. Vi barn blev kvar hos pappa och hans ilska vändes mot oss. Så fort han druckit slog han oss. Det var inte morgon eller kväll, utan vi fick stryk jämt och ständigt. Till slut rymde vi hemifrån.

Gatubarn

Några av mina syskon flydde till släktingar. Det var 1994. Olyckligtvis tog jag mig in till närmaste stad, i stället för till någon släkting.

Det slutade med att jag blev ett gatubarn. Där träffade jag andra barn och ungdomar som var beroende av alkohol, cigaretter, marijuana och alla möjliga droger. Jag fick lära mig att stjäla. Vi letade efter mat i soptunnor och sov under broar.

Fängelse

Regelbundet hamnade jag i fängelse, anklagad för olika saker.

Så från 1994 till 1996 levde jag som gatubarn, i den stad jag först kom till. Mellan 1997 och 1998 var jag i Dar Es Salaam och 1999 tog jag mig till Nairobi i Kenya. Kom ihåg att jag under hela den tiden levde som ett gatubarn och ingen visste

vem jag var eller visste var jag befann mig.

2001 hamnade jag åter i fängelse. Den här gången i Nairobi i ett skiljedomsfall.

Men hur blev jag då frälst?

När jag avtjänade mitt sju dagar långa straff, var det en gudstjänst på söndagen. En medfånge reste sig upp och sa att alla skulle sluta sina ögon och be för det Guds Ord som vi skulle få höra.

Medan han predikade för fångarna och inför fängelsevakterna, sänkte en av vakterna sitt gevär från axeln och höll det i sin hand, samtidigt som jag såg att hans läppar rörde sig som om han bad, men hans ögon var öppna och inte ett ljud kom över hans läppar.

Efter gudstjänsten följde jag efter den här fången och frågade honom om det fanns någon som var större än en fängelsevaktare. Han undrade över min fråga. Jag berättade hur vakten hade gjort och då sa han att det finns någon som är större och att hans namn är JESUS.

När jag kom ut ur fängelset den gången, gick jag aldrig mer tillbaka till det liv jag levte på gatorna.

Jag gifte mig 2012 och har nu tre barn, två flickor och en pojke. En av dem går i grundskolan, en på högstadiet och en har ännu inte börjat skolan.

Kallelse

För fem år sedan fick jag en kallelse från Gud att tjäna Honom. Min vision, som jag tror är från Gud, är att starta ett center för gatubarn, därför att mitt hjärta värker av medlidande varje gång jag ser ett av dessa barn som sover under broar eller letar mat i soptunnor.

Men det allra värsta är att de är som levande döda, utan framtid och hopp. De flesta dör helt ensamma med en dröm i sitt hjärta, en dröm som aldrig blev verklighet.

På grund av att jag fick denna vision, så tror jag Gud kommer att hjälpa mig att starta detta center för att hjälpa så många jag kan. Eftersom jag levte detta liv, så önskar jag ingen annan att gå igenom det och idag har vi tre föräldralösa barn som bor hos oss och två av dem går i skolan.

Be gärna för Davids vision.

Och vill du redan nu hjälpa utsatta barn i Tanzania, kan du ge en gåva via bg / swish 900 7378.

Märk din gåva: "Utsatta barn Tanz"

Boken om och av

Birger Skoglund

En oerhört intressant bok som berör!

Allt sedan unga år har Birger önskat se människor bli förvandlade av Jesu kärlek. I hundratals möten i Sverige och ut över världen har detta blivit hans livsuppgift.

120:-

(Porto tillkommer)

henrik@trosnistan.se info@trosnistan.se
0278-13010

Får vi komma hem till Er på fredagkväll
17 september & 22 oktober 19:30?

2,5 timmar
direktsändning på
KANAL 10

Programledare: Göran Duveskog, GertOve Liw och David Duveskog

Intervjuer ~ Sång & Musik ~ Mission
Israel ~ Vi ber för dig ~ Bibelfrågan

30 minuter med Trosnistan

Programledare: Göran Duveskog eller David Duveskog
besöks av en gäst med en spännande berättelse att dela.
Första torsdagen varje månad 20:30
För repiser, se Kanal 10s programtabla.

0278-13010
Bg / Swish 900 7378

Bilvård • Hertz • Solskydd
CITYgruppen

Kungsgatan 51 • HUDIKSVALL • 0650-311 21

SVEDMAN
FÖRSÄLJNING AB

KS Fastigheter AB

Vattlång 112, 820 71 Ilsbo

GROUND
BASE

FLYTTAR?

GLÖM INTE ATT MEDDELA
OSS DIN NYA ADRESS!

info@trosnistan.se
0278-13010

POSTTIDNING B

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning, returnera tidningen med
ny adress till: Trosnistan, Edelsbergsvägen 7, 821 34 Bollnäs

HÖST KONFERENS

Undervisning - Väckelse - Förbön

13-17 OKTOBER ~ BETEL, RUNEMO

*Göran Duveskog - Mika Halkola - Samuel Liljebloom
Curt Johansson - Birger Skoglund - GertOve Liw
Tord Renkel - David Duveskog - Yngvar Andersen*

Onsdag 19:00

Torsdag 10:00, 19:00

Fredag 10:00, 19:00

Lördag 15:00, 19:00

Söndag 11:00

www.trosnistan.se

För boende: Nils Ols garden 0278-39163
Scandic 0278-744 100 - Best Western 0278-632 800